

A Figyelő az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola
Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztő bizottság.

Főszerkesztők: *Makra Andrea* és
Nešić Máté tanulók

Szerkesztőség tagjai: *Romoda Renáta*
Kiss Anita
Kozma Emese
Török Krisztina tanulók

Felelős szerkesztő: *Szűcs Budai Engelbert* magyartanár

Technikai munkatárs: *Székács Zoltán*

Школски лист литерарне секције "Радноти Миклош"

ОШ "Петефи Шандор" у Бечеју.

Припрема уређивачки одбор.

Главни уредници: *Макра Андреа*
Нешић Мате ученици

Чланови уређивачког
одбора: *Ромода Рената*
Киси Анита
Козма Емеше
Терек Кристина ученици

Одговорни уредник: *Сич Будаи Енгелберт* проф. мађарског језика

Технички сарадник: *Секач Золтан*

*Аз óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola
diáklapja
XLIV évf. (160.) szám
Óbecse, 2004. V. 28.*

Figyelő

*Nyár van megint.
Arcon legyint
Friss napsugár:
Gyerünk, gyerünk, heverni kár!*

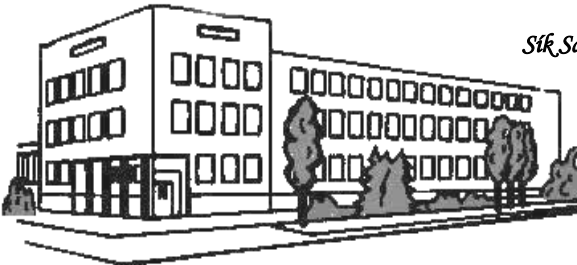
*Hiszen tudod:
Reád szabott
Hány munka vár.
Hamar, hamar, henyélni kár!*

*Nem tudhatod.
Hogy hány napod
Van mérve még.
Biztos csak egy: nem lesz elég.*

*Mikor kapod
Végső napod.
Nincs tudni agy.
Fontos csak egy: ember maradj!*

*Míg nem kínó
Belsőled ő,
Ki egy veled,
Aki embernél emberebb.*

Sík Sándor : Ember maradj c. műve

Szőkő Szabolcs 7. b osztályos tanuló munkája

Kedves pajtasok!

Végéhez közeledik a tanév, amit már biztosan nagyon vártok. Valami befejeződik, de nem ér véget. Ezt jó, ha tudjátok. A nyár lassan kitarja kapuját, az iskola pedig, lassacskán becsukja kapuit. Átadhatjátok magatok a felhőtlen szórakozásnak. A nyári öröme közepette sem feledkeztek meg azonban nyitott szemmel járni, s lejegyezni a vakáció nyújtotta élményeket. A **Figyelő** szerkesztősége mindenkor szívesen várja az élménybeszámolóitokat.

A mostani számból rengeteg eseményről olvashattok, melyeknek ti voltatok a főhőseik. Érdekes beszámolókkal, tudósításokkal találkozhattok. Például felelevenedik a március 15-i irodalmi-történelmi vetélkedő, újra átélhetitek a feletgetes iskolánapi műsort, lelkesedhetünk a Költészet napjáért, az Anyák napjáért, a Föld napjáért stb.

E számnak a középpontjában mindazonáltal a nyolcadikos pajtik búcsúzkodása áll. Ezért olvashattok a ballagó diákok tollából egy-két „bölcsességet”, emlék- s élménybeszámolót, könnyfakasztó és/vagy kacagtatásra készítő írást.

A szerkesztőség nevében a nyolcadikosok részére álljon itt egy „útravaló”: „Minden végben van valami kezdet.”- ezt ne feledjétek, hiszen azzal, hogy ebből az iskolából kiballagtok, semmi sem ért véget. Elkezdődik egy „más világ”, amelyben ugyancsak tanulnotok kell, hiszen a jó pap is holtig tanul. A tanulás szeretetét pedig, ápolnotok kell, mert a jövő emberének életeleme a tudás megszerzése. S mindeközben ne feledkeztek meg róla:

„Légy jó mindhalálig!”

Végezetül ismét megköszönjük Nataša Knežević szerbtanár, Čolak Milena némettanár és Nagy Cigura Mónika angoltanár valamint Megyeri Márta rajztanár segítőkéz munkáját.

A Figyelő olvasásához mindenkinek jó időtöltést kíván: a szerkesztőség.

ÉЛJEN A VAKÁCIÓ – ЖИВЕО РАСПУСТ

Драги другари!

Пред вама је последњи број школског листа за 2003/2004. годину.

Будући да се приближава распуст који доноси много слободног времена, у овом броју наши сарадници препоручују вам како да га на најбољи начин искористите.

Као и претходни пут, на страницама које су испред вас наћи ћете текстове на немачком, енглеском, мађарском и српском језику.

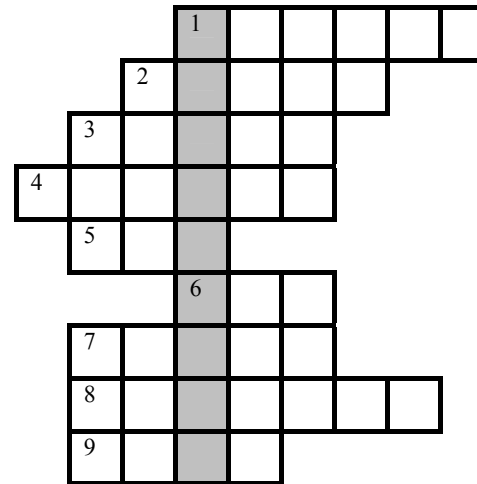
Ученицима 8. разреда желимо пуно успеха на пријемном испиту, а осталима срећан и сунчан распуст.

Баги Арпад (7.6) alkotása

REJTVÉNY

A meghatározásokat vízszintesen adtuk meg. A fősor egy gyereke által kedvel helyet rejt.

Meghatározások:

1. Dél-amerikai ragadozó
2. Merész
3. Földalatti közlekedési eszköz
4. Tasak
5. Élhető elem
6. Időmérő
7. Tanít
8. Drágakő
9. Fűszernövény

SZÁMTAN

-Hány birkája van, bácsikám?- kérdezi a riporter a pásztortól.
-Négyezer-hatszáznyolcvannégy.
-Fantasztikus. Van valamilyen jó trükkje a számolásának?
-Hogyne, kérem. Megszámolom a birkák lábait, azután elosztom négygyel.

TALÁLÓS KÉRDÉS

-Melyik a leglassabb állat?
-???

-A sánta csiga.

MÓRICKA FELEL

Nyelvtanóra van. A tanárnő felszólítja Móríckát:
-Mondjál nekem egy gyűjtőnevet!
-Szemetes kosár.

LOGIKUS

-Pisti, miért a kezéd fejjel törlöd meg a szádát evés után?
-Azért, mert tisztább, mint a tenyerem.

ISKOLA

-Niki, milyen az élet az iskolában?
-Hát nem az én stílusom anyá.
-Miért?
-Mert az énektanárnőnek basszushangja van, a kémiantanárnak röntgenszeme, a biológia tanárnőnek meg viperanyelve.

RENDŐRÖK

A rendőrök nyelvtanulogozatot írnak. Az egyik kérdi a másiktól:
-Te! A tennap egy vagy két n?
-Nem tudom, de hogy két t, az biztos, mert múlt idő.

KANNIBÁLOK

Két kannibál egy bohócot falatozik, s így szól az egyik:
-Mókás az íze, mi?

TALÁLÓS

-Mi a kotlósok legnagyobb ünnepe?
-A költészet napja.

PAPAGÁJ

A vezető melletti ülésen gyönyörű papagáj üldöggél. A közlekedési lámpánál a másik autóból a nyitott ablakon át átszól a vezető:
-Beszélni is tud?
-Nem tudom. Még csak néhány perce ismerjük egymást.- válaszol a papagáj.

NÉVKERESŐ

Az alábbi szavak egy-egy keresztnévet rejtenek. Keresd meg őket!

1. mákos tészta
2. kukorica
3. antikvárium
4. bacilus
5. telek
6. embertan
7. hetilap
8. kábel
9. kalandor
10. kanna

KIT REJT A FOGLALKOZÁS?

Ha Csilla csillagász, akkor vajon kit rejtenek a következő foglalkozások:

1. antikvárius
2. szolga
3. bakteriológus
4. esztorgályos
5. hajóskapitány
6. kárpitos

MIT JELENT?

Biztosan találkoztatok olvasmányaitokban már több olyan kifejezéssel, amelynek nem tudtátok a jelentését. Ha ilyen ismeretlen jelentésű szavakkal találkoztok, akkor elő kell venni az Idegen Szavak és Kifejezések Szótárát, és meg kell keresnetek azok jelentését. Szerinted mit jelentenek az alábbi kifejezések?

1. DEREGLYE

- Vízi jármű
- Tésztaféleség
- Erdei növény

2. KAJÁN

- Nagy étvágyú ember
- Krokodilfajta
- Kárörvendő

3. ZUBBONY

- A szövöszék része
- Munkakabát
- Gyors patak

VADÁSZOK

Két vadász találkozik:

- Na mi újság, öreg cimborá?- kérdi az egyik.
 -Hát képzeld, éppen most vettem egy madarász ebet- meséli a másik.
 -No, és miként szolgál?
 -Hát tudod, vagy nagyon átverték, vagy én nem dobom elég magasra.

EBÉD

- Mit rajzolsz, Pistike?
 -Lovat.
 -De hiszen nincs farka!
 -Az még a ceruzában van.

JEAN

- Jean, hívja a tűzoltókat!
 -Miért, uram?
 -Mert égnek a vágytól.
 ♣
 -Jean, miért olyan puha a modora?
 -Hogy kenyérré lehessen kenni, uram.

- ♣
 -Jean, hisz a Paradicsom létezésében?
 -Természetesen, uram. Hiszen most is azt főzők.

♣
 Jean bevonul katonának. Az őrmester ismerkedik az újonccal. Odaér Jeanhoz, és megkérdezi:

- Hogy hívják magát, újonc?
 -Jean.
 -De rövid neve van, hallja-e!
 -Az őrmester urat hogy hívják?
 -Kuss!
 -És még maga panaszkodik?

GYEREKSZÁJ

- Pistike kérleli apját:
 -Apa, vegyél nekem pisztoolyt...
 -Nem!
 -De én egy igazi pisztolyt akarook!
 -Elég legyen! Hát ki parancsol itt?
 -Te, apa! Viszont, ha lenne egy pisztolyom!

Az illedelmes ember öt törvénye

1. Pontosság

- Pontosság a királyok udvariassága.
- A pontosság a munkában olyan követelmény, amiről vitázni nem szabad.
- Minden más erényét is kétségbe vonod annak, akit pontatlannak ismertél meg.

2. Rendszeret

- Rend a lelke mindennek? Ezt kétségbe vonhatod, de azt semmiképpen sem, hogy a nyugodt, kényelmes és kellemes életmód egyik fő titka.
- Jóérzésű ember nemcsak a saját holmiját tartja rendben, a társáéra is figyelemmel van.

3. Szerénység

- Azt, hogy magadat nem tekinted a világ közepének, tettekkal kell bizonyítanod, szájalni róla felesleges időpocsékolás.

4. Előzékenység

- Az előzékenység a jómodor legértelmesebb alkotórésze
- Egy öreg néni leejti kezéből a holmiját – te felemeled. Ezzel nem csupán az illem követelményeinek teszel eleget, hanem valóban meg is kíméled őt egy fárasztó leheléstől.
- Segíts másokon, s akkor könnyebb lesz életed. Hidd el jobb adni, mint kapni. Ha érezni akarsz igazi örömet, próbáld ki, légy előzékeny, segítőkész, s érezni fogod, a világ megszépült, elismerően fognak rólad szólni.

5. Tisztelet

- A tisztelet mindenkinek kijár. Neked is. De hogy várhatod el, hogy téged tiszteljen bárki is, ha te sem tisztelsz senkit. Legyél te a kezdeményező, a tisztelettudó, s meglátod, hozzád is másként fognak viszonyulni az emberek.
- Tiszteld az idősebbeket, hisz te is megöregedsz egyszer.

Harkai Mónika, 6.6

Bakos Géza (7.6): Csendélet c. alkotása

„És vissza nem foly’ az időnek árja,
Előre duzzad, feltarthatatlanul.”
(Arany János)

Ma és a mögöttünk álló hétvégén, a világnak minden olyan pontján ünnepeltek, ahol magyar közösségek élnek. Megemlékeztek március 15.-ről, az 1848-as forradalomnak napjáról. Arról a napról, amikor lelkes ifjak elindultak, hogy életre keltsék az európai demokrácia igényét. E fiatalok között volt iskolánk névadója Petőfi Sándor is.

Engelbert tanár úr nyitó szavai után kezdetét vette az irodalmi – történelmi vetélkedő, melyet az iskola Radnóti Miklós Önképzőköre hirdetett meg.

A vetélkedő irodalomtörténeti részében háromfős csapatok vehettek részt, míg külön kategóriában a tanulók Petőfi-verseket szavaltak. A verseny döntőjébe hat csapat jutott be:

- A hazáért
- Márciusi ifjak
- Kokárda
- Foglyok
- Magyar ifjak
- Lázadók

A verseny nyolc fordulóból állt, de már a benevezés is pontozva lett. Mindegyik csapatnak egy-egy plakátot kellett készítenie a szabadságharc szellemiségében.

A rendezvényt az iskola kórusa nyitotta meg. Az énekkar Kiss Margit zenetanárnő vezetésével elénekelt a Himnusz jól ismert versszakát: *”Isten, áldd meg a magyart”*, melyet Harangozó Edina hetedikes tanuló szavalva fejezett be. Ezután kezdetét vette a vetélkedő első része. A négy fordulóban verset kellett összeraknunk, képeket felismernünk, térképet rajzolnunk, s felelnünk néhány villámkérdésre. A kérdések a forradalom napján történt eseményekkel voltak kapcsolatban.

A szavaltatok meghallgatása után iskolánk két szólóéneke, Kiss Norbert és Bezeg Noémi Kossuth-nótákat és Petőfi-dalokat énekelt.

A vetélkedő második részében asszociációs játékra került sor. Egy bizonyos tárgyról kellett eszünkbe jusson valamelyik Petőfi vers. Nektek két szögről melyik vers jut az eszetekbe? A legérdekesebb feladatnak a képösszerakás bizonyult. Egyidőben mindegyik csapat kapott egy szétdarabolt képet, melyet össze kellett rakni, s megmondani, mit ábrázol. A képek között volt amelyik Szendrei Júlia vállkendőjét ábrázolta, volt amelyik Petőfi pipatóriumát, íróasztalát, atilláját, és még sok más is.

Amíg mi az újabb villámkérdésekkel voltunk elfoglalva, a szavalók sem unatkoztak. Ők a meglepetés-szöveget, Jókai Mór Egy nemzeti hadsereg című szövegének kivonatát tanulmányozták.

A vetélkedő azzal zárult, hogy ezt a prózai szöveget saját szavaikkal kellett tolmácsolniuk. Érdekes, izgalmas előadásokat hallhattunk.

A zsűri gyors döntése után sor került az eredményhirdetésre.

1. A hazáért (7.c osztály)

2. Márciusi ifjak (7.b osztály)

3. Magyar ifjak (8.b osztály)

A díjazottak értékes könyvjutalomban részesültek. Az első helyezett A magyar nemzet története című könyvet kapta, a második helyezett A kőszívű ember fiai című Jókai-regénnyel lett gazdagabb, a képzeletbeli dobogó harmadik fokán állók pedig Katona József Bánk bán című drámáját kapták meg jutalmul.

A záró részben Nešić Máté hetedikes tanuló elszavaltta a Szózatot.

A vetélkedő jó hangulatban telt el. Gazdagodtunk érzésekkel, gondolatokkal, s mindeközben egy picit talán sikerült megidézniünk ’48 szellemiségét, a márciusi ifjak tettrekészségét.

Romoda Renáta 8. c

8. b osztály:

Állnak(hátsó sor): Pataki László, Szöllösi Ádám, Pekár Róbert, Iván Norbert, Kiss Dénes, Szabó Árpád. (első sor):Török Tímea, Goór Krisztián, Pásztor Antonella, Molnár Csilla, Varga Edina, Szügyi Livia, Bonifárt László, Éter Dániel.

Guggolnak: Giric Róbert, Hányi Norbert, Makra Andrea, Mészáros Diana, Buják Flórián. Akinin Adrien hiányzik.

Osztályfőnök: Kákonyi Erika

8. c osztály:

Állnak: Juhász Szuzanna, Magyar Martina, Szőnyi Aranka, Brasnyó Xénia, Szabó Angéla, Ferenc Eleonóra, Ragács Regina, Pekár Attila, Jung István.

Guggolnak: Akinin Csilla, Gál Sarolta, Lepár Andrea, Baranyi Róbert, Juhász Mária, Romoda Renáta.

Hiányzanak: Ragács Szabolcs és Kárpinszki Albert.

Osztályfőnök: Csábi Krisztina

MÉSZÁROS DIANA: Azt gondolom, a tiszteletudást lenne jó magammal vinnem. A figyelmességet, a törődést, olyan dolgokat, amelyekkel megkönnyíthetem a magam és a szüleim életét is.

Ami a továbbiakat illeti, a közgazdasági szakközépiskolába szeretnék bejutni.

MOLNÁR CSILLA: Engem nagyon érdekel a tervezés. Mivel ruhatervező szeretnék lenni, ezért szükségem fog lenni kézügyességre, amit remélem sikerül magammal vinnem.

GÁL SAROLTA: A barátaimhoz kötődő események maradnak meg bennem a legjobban. Nagyon jól összeszoktunk, s most a ballagás közeledtével egyre keserűbb lesz a szánk íze. A gondot még csak tetézi a választás fontossága. Élelmiszer feldolgozó vagy kozmetikus? Egek, de nehéz dönteni!

PÁSZTOR ANTONELLA: Én a tréfák hangulatát viszem magammal. Emlékszem a közös locsolkodásnyújtotta pillanatokra, amikor a fiúk minket, lányokat, mi pedig őket öntöztük meg húsvét hétfőjén. A folyosó is úszott, meg belőlünk is folyt a víz. Egyébként a közgazdasági iskola érdekel, akár Dianát.

VARGA EDINA: Én is rengeteg izgalmas kalandra fogok emlékezni. Például itt van az a bizonyos „kilincs story”. Még most is kitör a frász, ha eszembe jut. Izgultunk, hogy mi lesz a sorsunk, vajon milyen büntetést kapunk. Végül is megúsztuk, de az addig eltelt izgalmas percek örök életűekké lettek.

AKININ CSILLA: Bennem is feledhetetlen pillanatok születtek az elmúlt nyolc év csínytevései. Fel sem tudom hirtelen sorolni őket, hiszen rengeteg volt belőlük, sőt, eggyel több.

A pontosságot viszem magammal. Építészetre szeretnék járni, és oda nélkülözhetetlen dolog a pontosság, a kreativitás.

SZŰGYI LÍVIA: A magaviseletet vinném szívesen magammal. Nehéz mindég jól viselkedni, de úgy gondolom, aki tud illedelmes lenni, annak több a barátja, azt az egyént talán többre is tartja a környezete. Igaz barátokra pedig, mindenkinek szüksége van. Nekem is.

8. a razred:

Stoje: Hrnčić Selma, Mutavdžić Tijana, Ristanović Jasna, Cvejanov Marinela, Nenadić Željka.

Čuče: Jovanović Daniel, Čepregi Albert i Husanović Denial. Koloži Kornelija nije na slici.

Razredni starešina: Amanović Milica.

Március 27-én megünnepeztük iskolánk napját. A műsor a kikeletet, az újjáéledést, s legfőképpen a játékot, a vidámságot varázsolta eléink.

Az egybegyűlt nagyszámú közönséget Máté Ágota igazgatónő üdvözölte:

„Szívnek és tavasznak nyílni kék!(...) Gondoljunk arra, hogy közös cél hozott össze minket: az iskolánk, amely a jelenünk s a jövőnk. Nagyon fontos, hogy igazi, szívet melengető legyen ez az ünnep. Érezzük szívünkben a tavaszt, amely iskolánkat is felvirágozta!”

S tényleg megható, vidám műsornak a részesei lehettünk mi gyerekek, s vendégek, szülők egyaránt.

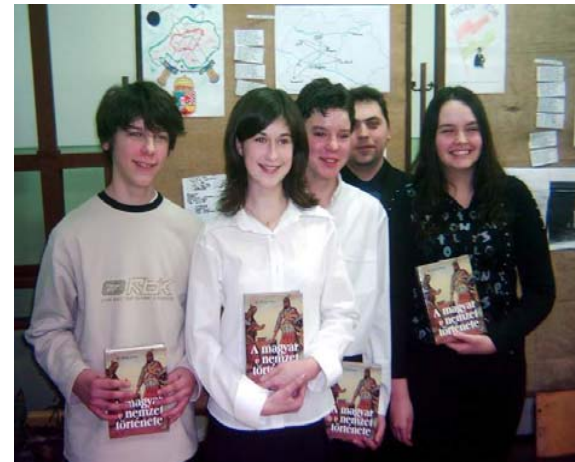
A kórus üde hangja nyitotta meg a műsört.

*„Hogyha egyszer elmegyünk majd innen,
Jön helyettünk ezer kisdúák,
De szívünkben élni fog az emlék,
Petőfi Sándor, a mi iskolánk.”*

A továbbiakban Nešić Máté és Szilágyi Csaba szavalataikkal felvirágoztatták a színpadot. Máté Petőfitől a Világosságot mondta el, míg Csaba szintén Petőfitől a Csokonai című verset szavalta el. Ezek után két vidám, de elgondolkodtató jelenetet láthatott a nagyerdemű. Prolece i jedinica címmel Nataša Knežević tanárnő tanítványai léptek fel, majd a Gyerekek lenni jó című jelenetet Benák Erzsébet tanárnő vezetésével a Csiribiri társulat mutatta be. Molnár Sóti Irén tanító néni kis tanítványai népi gyermekjátékokat játszottak el. Mások kólót jártak gyönyörű népviseletbe öltözve. Volt még ritmikus táncbemutató is, melyet a szép öltözetek tettek díszesebbé.

Mindössze egy röpké órácskái tartott a rendezvény, de igaz, tiszta szívből szólt, s a hatása sem maradt el. A vidámság, a kacaj megtöltötte a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör nagytermét, megtöltötte a közönség szívét, s talán azt is mondhatjuk, meghozta az újjászületést is.

*„És érezzék egy kézfogásból rólad,
Hogy jót akarsz, és te is tiszta, jó vagy;
S egy tekintetűk elhűtse veled,
Szép dolgokért élsz, és érdemes élned!”*
(Váci Mihály)

Március 15-i irodalmi-történelmi vetélkedő győztes csapata: Nešić Máté, Harangozó Edina, Tót Ervin és Sárkány Laura. A háttérben Szűcs Budai Engelbert magyartanár látható.

Kozma Emese 6. 6

Szilágyi Csaba Petőfi: Csokonai című versét szavalja.

József Attila 1905. április 05-én született Budapesten. Anyja szolgáló, apja munkás volt. Az apa elhagyta a családot, a mama ezután egyedül nevelte gyermekeit. A család nehéz anyagi körülmények között élt, a gyermekeknek is alkalmi munkát kellett vállalniuk. József Attila és nővére többször nevelőszülőkhöz került. Gimnazista korában jelent meg első verseskötete Szépség koldusa címen. A szegedi egyetemről Horger Antal professzor eltanácsolta a Tiszta szívvel címen írt verse miatt. Nyomorral küszködve folytatta tanulmányait. Versei miatt többször is bíróság elé állították. Rész vett a munkásmozgalomban, küzdött a kizsákmányolás ellen. Költészete a magyar líra egyik csúcsteljesítménye, a XX. századi életérzés megrendítő költői kifejezője. Talán pont ebből kifolyólag, 1964 óta április 11-ét, József Attila születésnapját a költészet napjaként tartjuk számon.

Erre a napra emlékeztünk, amikor összeállítottuk ezt a kis verscsokrot. Fogadjátok szeretettel!

Török Krisztina, 6.c

SZÜLETÉSNAPOMRA

Harminckét éves lettem én- Meglépetés e költemény Csecse Becse:	Intelme gyorsan, nyersen ért A „Nincsen apám” versemerét, A hont Kivont
Ajándék, mellyel meglepem E kávéházi szegleten Magam Magam.	Szablyával óvta ellenem. Ideidézi szellemem Hevét S nevét:
Harminckét évem elszelelt S még havi kétszáz sose telt. Az ám, Hazám!	„Ön, amíg szóból értek én, Nem lesz tanár e féltekén”- Gagyog S ragyog.
Lehettem volna oktató, Nem ily’ töltőtoll-koptató Szegény Legény.	Ha örül Horger Antal úr, Hogy költőnk nem nyelvtant tanul, Sekély E kéj-
De nem lettem, mert Szegeden Eltanácsolt az egyetem Fura Ura.	Én egész népemet fogom Nem középiskolás fokon Taní- Tani!

MAMA

Már egy hete csak a mamára
Gondolok mindig, meg-megállva.
Nyikorgó kosárral ölében,
Ment a padlásra, ment serényen.

Én még őszinte ember voltam,
Ordítottam, toporzékoltam.
Hagyja a dagadt ruhát másra.
Engem vigyen föl a padlásra.

Csal ment és teregetett némán,
Nem szidott, nem is nézett énrám
S a ruhák fényesen, suhogva,
Keringtek, szálltak a magosba.

Nem nyafognék, de most már
késő,
Most látom, milyen óriás ő-
Szürke haja lebben az égen,
Kékítőt old az ég vizében.

BÚCSÚT INT A VÉN DIÁK

„S én, vén diák, szívem felemelem
S így üdvözlöm a mindig újakat:
Föl, föl, fiúk, csak semmi félelem.

**Bár zord a harc, megéri a világ,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.”**
(*Ady Endre*)

Íme, eljött ez a nap is, amit oly’ régen vártunk!

Mégis vegyes érzések kavarnak bennünk. Boldogok vagyunk, hogy végre vége, másrészt azonban ott van az a gombóc, amit most a torkunkban érzünk. Képek elevenednek fel szemeink előtt, feledhetetlen és csodálatos emlékek képei felelésekről, arcokról, egyénekről és legfőképp csinytevésekről, melyeket osztályfőnökeink és tanáraink nem néztek jó szemmel. Mondanunk sem kell, mi egészen másként éltük meg ezeket. Szavakba sem lehet önteni őket, egyszerűen át kell élni!

A rosszaságainkat követő dorgálások nem estek jól, de mostanra már rájöttünk, hogy mi célt is voltak hivatva szolgálni ezek a fenytések. Ezekkel is tanítottak bennünket a kitarásra, a harcra, egymás megvédésére, tiszteletre. Tanítóink, tanáraink neveltek belénk olyan fontos dolgokat, amelyeknek hasznát fogjuk venni az életben.

Miután kilépünk az iskola kapuján, mindnyájan más és más útra fogunk rátérni, de egyikünk sem fogja feledni „a templomot és az iskolát”. Az iskolát, amely nyolc éven keresztül második otthonunk volt, ahová, ha fújt, ha esett, ha jó volt a kedvünk, ha rossz, eljártunk.

Az itt szerzett tudást útítársunkká fogadva, a gyermekkor küszöbét átlépve indulunk most az úton, amelyet mindenki csak úgy hív: (nagybetűs) **ÉLET**. Szeretnénk, ha a célt, melyet valamennyien kitértünk magunk elé, sikerülne tűzőn – vízen át megvalósítanunk. Tudjuk, hogy sok megpróbáltatás vár ránk, de azért nem adjuk fel egykönnyen, hisz’ azzal is tisztában vagyunk, hogy az élet attól szép, hogy rejtélyes és kiszámíthatatlan.

Maradjatok mindörökké jó barátok, szervusztok pajtások!

Török Tímea, 8.6

A közelgő ballagás alkalmából elbeszélgettünk a nyolcadik osztályosokkal, faggattuk őket arról, hogy vajon mi az a dolog, gondolat, élmény, amelyet magukkal visznek az általános iskolából, és ki hová szeretne bejutni, melyik szakmát érzi úgy, hogy szívesen művelné egy életen keresztül.

GOÓR KRISZTIÁN: Úgy érzem, hogy egy igen fontos dolgot sikerül magammal vinnem, és ez nem más, mint a tudásszomj. Szeretek tanulni, szeretek új ismeretekre szert tenni. Szerintem azért izgalmas tanulni, mert, ha új dolgokat hallok, akkor úgy érzem, jobban ki tudom ismerni a bennünket körülvevő világot. Érdekel a számítástechnika, ezért remélem sikerül bejutnom olyan iskolába, ahol bővebben megismerkedhetek e tudománnyal.

LEPÁR ANDREA: Szeretném azt mondani, hogy a tudást viszem magammal, azt az igényt, hogy egyre több dolgot ismerjek meg. Már csak azért is, mert a gimnázium után egyetemet óhajtok végezni, tehát tanulnom kell még hosszú – hosszú éveken keresztül.

KISS DÉNES: Én az önbizalmat viszem magammal. Ez adott plusz erőt, ez tett magabiztossá, s ennek a segítségével bátrabban vágok bele a felvételi tesztbe is. Krisztiánhoz hasonlóan, a számítástechnika vonz engem is.

RAGÁCS REGINA: Igaz barátokat viszek magammal. Olyan személyek ők, akiknek mindég elmondhattam titkomat, akikkel megoszthattam örömeimet, bánatomat. Talán a barátok törődése segített hozzá, hogy úgy döntsek, a jövőben egészségügyi nővérként szeretnék dolgozni.

Az iskolánapi műsort a Petőfi Sándor Kultúrkörben tartottuk meg. Az előadáson fellépett a kórus, Nešić Máté Petőfi Sándor Világosságot című versét mondta el, Szilágyi Csaba pedig a Csokonai címűt, ezenkívül fellépett a Csiribiri Társulat is a Gyerekek lenni jó című darabbal. Az ünnepi műsorban táncszámok is voltak.

Horvát Zoltán 5.6

Az iskola másodikosai és negyedikesi márciusban egy hetet Arandelovacon töltöttek a természetiskolában.

Bezeg Noémi 5.6

Sági Livia az 5.c osztályból Újvidéken a körzeti anyanyelvi versenyen második helyezést ért el.

Bezeg Noémi 5.6

Az Újvidéken megszervezett Petőfi-émlénapokon Szilágyi Csaba, Nešić Máté, Takács Zsolt és Harangozó Edina felső osztályos tanulók szavalatokkal léptek fel. Ezen a rendezvényen iskolánk tanulói a 2.c osztályból Petőfi versillusztrációkkal szép eredményt értek el: Kovács Noémi első helyezést ért el, Bilik Brigitta pedig második lett.

Harangozó Edina 7.c és Lázár István 5.6

Iskolánkban Dózsa György műszaki tanár vezetésével fafaragó szakcsoport indult. Először rajzokat készítettünk, azután botot faragtunk. Sok érdekességet lehetett tanulni.

Tóth Anita 5.6

A Csiribiri Társulat május 18-án Magyarországra utazott a pápai Szeleburdiák-napok rendezvényre. A társulat tagjai az ottani diákszínjátzókkal együtt léptek fel. Ezen kívül a programban szerepelt: részvétel a dráma- és mozgóképzéseken, múzeumlátogatás, túrázás.

Bilik Blanka 5.6

A Jó Pajtás 39. Nyelvművelő Vetélkedőjére Friss Tünde a 3.c-ből, Beretka Judit az 5.c-ből és Nešić Máté a 7.c-ből jutottak el fogalmazásaikkal. Beretka Judit győztesként tért haza.

Harangozó Edina 7.c

Az iskola munkaakiót szervezett a Föld napja alkalmából. Részt vettek az 5. és 8. osztály tanulói. Felsőpróttúk az udvart, a kertet ástuk és gereblyéztük, befestettük a szobrokat.

Barna Rita 5.6

A Föld napja alkalmából hirdetett képzőművészeti pályázaton reklámzacskókra festett alkotásaikkal Dudás Gábor 7.b osztályos tanuló első helyezést ért el, Radanović Viktorija a 7.a-ból második, Jung István a 8.c-ből harmadik lett.

Brasnyó Xénia 8.c

Iskolánk 8. osztályos tanulói nagyban készülünk a ballagásra, ami június 4-én lesz. Mindenki különböző ruhát fog felvenni. A bankettot az iskola ebédlőjében fogják megtartani.

Brasnyó Xénia 8.c

Április 24-én ünnepli az emberiség a Föld napját, bolygónkét, annak az égitestnek a napját, amely már évmilliárdok óta helyet ad az élővilágnak, köztük nekünk embereknek is. Nagy dolog az, hogy megtűr bennünket a hátán. Igaz, néha háborog, zsörtölődik, reng, tűzszlopot lövell fel a magasba, de mindez semmi ahhoz viszonyítva, hogy mi emberek milyen ádázul bánunk szülőbolygónkkal. Óriási mértékben szennyezzük a levegőjét, a felszínét, a gyomrát, tehát ahol csak érjük, s közben nem gondolunk arra, hogy ezzel az erővel védhetnénk is a külső fertőzésektől. Ti elgondolkodtatok-e már azon, miként védhetnétek meg személyesen Földédesanyánkat?

Egy-két pajtás leírta azt, mit szeret kedves folyójában, a Tiszában. Olvassátok, s közben gondolkodjatok feltett kérdésünkön! Ha jó ötleted van, írd meg nekünk!

AZ ÉN FOLYÓM

Városunk mellett halad el a hömpölygő, öreg Tisza. Petőfi Sándorhoz hasonlóan, imádok megállni nyári napnak alkonyulatánál, a kanyargó Tiszánál, s nézni a nagy, lomha folyamot, amelynek némasága mindig megnyugtat, s elérzékenyít.

A kanyargó Tiszáról eszembe jut egy kedves nyári emlék. Július végén a Krisztinájék engem is meghívtak táborozni. Amikor leértünk a kempingbe, mi gyerekek azonnal lementünk a folyóra fürödni, a felnőttek pedig, sátozt állítottak. Én egy ideig álldogáltam a parton, és gyönyörködtem a folyó oly simán, oly szelíden ballagó testében. Szendregéséből barátnőm hangja vert fel:

- Anita, gyere már!

Lassan leballagtam a hűs vízbe. Először egy kicsit hideg volt, de lassan megszoktam, és utána már jókat pancsoltunk. Amikor kezdett hűvös lenni, visszamentünk a táborba, és jót vacsoráztunk.

Másnap szüleim is lejöttek.

Minden májusban megjelennek a csodálatos tiszavirágok. Sajnos még nem volt módomban meglátni a „virágzást”. Talán majd most.

Szüleimmel lestem a folyó felszínét, vajon megjelennek-e rajta a kérészek. Egy darabig minden csendes volt, az ünnepélyes csendbe egy madár csak néha füttyentett be. Mondom, egy ideig. Mert utána...

A Tisza szél borzolta felszínén előbb néhány ág, nagyobb gally jelent meg. Ez még nem jelentett volna semmi gondot, de utána üres flakonok lovagolták meg a hullámokat. A víztükör pedig, szint váltott. Immár piros, sárga, kék és zöld színű ruhát viselt. Apukám szomorúan jegyezte meg:

- Olaj.

Bánatosan néztük a tovafutó habokat, s mindnyájan azon gondolkodtunk, miért nem jár előbb az esze az embernek, miért cselekszik olykor a kéz önállóan.

Egy ideig még könnyes szemmel bámultam a vizet, néztem a felszínen úszó habfoszlányokat, s hallani véltem a Tisza segélykérő szavát, sikolyát. A lelmem fájdukt bele.

Az esti táboróráznál azon tanakodtunk, vajon valaha tényleg iható volt a Tisza vize?

"Ki a Tisza vizét issza, vágják annak szíve vissza."

Kiss Anita és Fekete Angelina 6. c

Minden év májusának első vasárnapján az édesanyákat ünnepeljük – egy-egy szál virággal, kedves versikével. Anyák napjára nem kell nagy ajándék, csupán egy kis figyelmesség és sok-sok szeretet. Az pedig van bőven, ugye?

Ebben a rovatban olyan írásokat találok kis barátaitok tollából, amelyek az édesanyákról emlékeznek meg, az ő kifogyhatatlan szeretetükről, odaadásukról, aggódásukról. Figyelmesen olvassátok az írásokat, és akkor biztos, hogy valamennyien felismeritek bennük a drága anyut.

Anyukámat Gabriellának hívják. Harminchét éves.

Magas termetű. Haja barna, akárcsak a szeme. Tanítónőként dolgozik a Sever Đurkić Általános Iskolában. A tanítás mellett háziasszonyi teendőit is remekül ellátja. Finomakat főz, mos, takarít, bevásárol. Szereti a rendet, a tisztaságot, amit tőlünk is megkövetel. Haragudni szokott, ha nem fogadunk neki szót, vagy a játékokat nem pakoljuk össze magunk után.

Rendszeresen átnézi, hogy mit tanultunk az iskolában, kikérdezi a házi feladatot, s segít, ha bajba jutok egy-egy matek példa közben.

Anyukám egy nagyszerű ember, akit mindenkinél jobban szeretek.

Sinkovics Sebestyén, 4. b

Anyukám alacsony termetű, kék szemű. Kissé őszes a haja, és nagyon jólelkű.

A tavalyi esztendőben lebetegedett, s bekerült a kórházba. Meg kellett műteni. Az operáció majdnem négy óra hosszúig tartott. Amíg őt az orvosok gyógyították, addig én nagyon ideges voltam. Féltettem és sajnáltam, sajnáltam és féltettem.

A műtét után, amikor meglátogattuk, nagyon rosszul nézett ki. Hosszú ideig tartott a felépülése. Én nagyon félek, hogy anyu nem fog hazajönni. Ezért minden este kértem a jó istent, hogy segítse anyu mielőbbi felépülését. Anyu még ilyen betegen is biztatott bennünket, hogy minden rendbe fog jönni.

Végre eljött az a nap is, amikor anyu hazajöhetett hétvégekre. Lelkem ilyenkor az egekbe szárnyalt. Sajnos a hétvége is repdesett, s anyunak máris vissza kellett mennie a kórházba. Ez a „hétvégi anyuka” így járt-kelt két hónapon keresztül. Nekem a végén már nagyon hiányzott anyukám szeretete.

Végül is eljött a várva-várt nap, amikor apu telefonált, hogy készítsük anyu ruháit, mert megy érte. Nagy sürgés-forgás vette kezdetét. Siettünk rendbe tenni a ház környékét, megvetni anyu ágját, megfőzni az ebédet. Nagyban készülődtünk, amikor meghallottuk a világ legmelegebb, legnyugtatóbb hangját. Anyu végre hazajött. Ezen a napon volt életem legszebb pillanata, újra érezhettem édesanyám meleg ölelését, s újra teljes lett kis családuknk.

Ekkor megfogadtam a jó istennek, hogy ezután soha sem fogom megbántani anyukámat, mindig jó gyermeke fogok lenni, s örültem könnyeket hullatva, hogy érezhettem anyu meleg szeretetét.

Barta Hargita, 5. c

Édesanyámat Erikának hívják. Harminchét éves.

Nagyon kedves. A haja és a szeme barna. Magas termetű. Mosolygós az arca, és szemüveget visel. Édesanyámnak bármit elmondhatok, mindenben meghallgat. Mindent megbeszélünk. Bármire megkérem, mindig segítőkész. Van saját vállalkozása. Hobbija az olvasás, tévénézés, főzés. Az iskolából mindig meleg ebéddel vár. Nagyon szereti a virágokat és szívesen gondozza is őket. Sok virág díszíti lakásunkat. A házimunkában szívesen segítek neki, amelynek nagyon örül. Aggódik értem, ha beteg vagyok. Kiskoromban alvás előtt mesét olvasott.

Szerintem ő a világ legjobb anyukája és nagyon szeretem őt.

Máriás Mónika, 4. b

Meine Lieblingsfächer sind Technik und Kunst. Diese Fächer habe ich gern, weil ich hier meine Phantasie gebrauchen kann. Ich hatte schon Pläne, was ich nach dieser Schule lernen will. Vor zwei Jahren habe ich mich entschlossen, Innenarchitektin zu werden. Am Ende der Grundschule werde ich die Aufnahmeprüfung machen. Ich weiß noch nicht genau, in welche Stadt ich in die Schule gehe. Im Fernsehen sehe ich mir gern Sendungen an, in denen Wohnungen eingerichtet werden. Am liebsten würde ich mein Zimmer jeden Tag anders einrichten. Meine Eltern und meine Schwester würden mich am liebsten aufs Gymnasium schicken, da auch meine Schwester diese Schule besucht. Sie haben aber nichts dagegen, dass ich Innenarchitektin werde. Ich hoffe, dass ich die Prüfung bestehe und dass sich mein Traum verwirklicht.

Akčin Csilla, 8. c

Ich möchte Kindergärtnerin werden. Meine Tante ist Kindergartnerin und mir gefällt dieser Beruf. Meine Eltern sind nur Arbeiter, aber ich möchte in die Mittelschule gehen. Mich interessieren Kinder. Ich mag kleine Kinder und ich liebe es mit ihnen zu spielen, tanzen, singen und zu sprechen. Wenn ich Erwachsen werde, möchte ich einen Kindergarten eröffnen. Ich wünsche mir im Leben noch viel Geld und Gesundheit für mich und meine Familie.

Mészáros Diana, 8. b

Meine Lieblingsfächer sind Mathematik, Sport und Physik. Mein Vater ist Arbeiter in einer Fabrik. Ich möchte nicht in einer Fabrik arbeiten. Das ist zu anstrengend für mich und ich interessiere mich auch nicht dafür. Ich möchte Elektroniker werden. Das ist der richtige Beruf für mich. Diese Mittelschule gibt es in Ada. Ada ist eine kleinere Stadt als Becej, am Fluss Theiß. Ich wünsche mir, dass ich ein guter Fachmann werde und ich hoffe, dass ich viel Geld verdienen werde.

Goór Krisztián, 8. b

*** *English Corner* ***

When I grow up

When I grow up I want to be a doctor.

I like to help people, and like this job, because it is interesting. People come to me when they are sick. They visit me because I help them, and they always come to me.

I like my job because it is interesting, but I have to learn a lot to become a doctor.

Mirkov Tamara, 6. a

Good-bye!

My school is my second "home"! Love my school, my friends and my teachers. I love everything in my school.

I don't know why people speak that my school is bad? It is a very good! People, please don't speak bad things about my school!

In my second "home" we had lot of fun! We played, spoke about love, about future, about everything! In our class we have one very funny girl, and that is Selma! She is very crazy! There is one very big boy, one very good football player, one boy and he don't like to study, four girls, very beautiful, and of course me, Jasna. Everybody in my class is a little bit crazy! Unfortunately, I know, that we never will be together in this second "home".

And I can not write everything because my tears are falling. I just say GOOD BYE MY FRIENDS YOU WILL BE ALWAYS IN MY MIND!

P.S.: And come to visit me sometimes!!!

Jasna Ristanović, 8. a

Ich weiß noch nicht, was ich werden möchte. Ich interessiere mich für Technik, Informatik und Architektur. Ich habe einen Computer. Es ist eine alte Maschine, aber am meisten interessiert mich Architektur. Das ist ein schöner Beruf. Schöne Hotels, Häuser, Warenhäuser, Wohnblocks planen. Ja! Ich möchte Architekt werden, wie mein Großvater. Er war auch Architekt. Er hat unser Haus geplant. Ich wünsche mir im Leben ein großes Haus, ein schönes Auto, viel Geld, eine schöne Frau und eine große Familie.

Jung István, 8.c

Ich weiß noch nicht, was ich werden möchte. Meine Lieblingsfächer sind Englisch, Deutsch und Geschichte. Meine Mutter ist Schneiderin und mein Vater ist Sekretär von Beruf. Ich werde wahrscheinlich aufs Gymnasium gehen. Das ist die beste Mittelschule für mich. Ich will das Gymnasium in Becej besuchen, weil meine Eltern hier leben. Ich wünsche mir im Leben viel Geld, viel Glück und einen guten Job.

Romoda Renáta, 8.c

Meine Lieblingsfächer sind Mathematik, Sport und Geschichte. Meine Eltern sind Bauer, aber ich will kein Bauer sein. Diese Arbeit mag ich nicht und sie ist sehr schwer. Ich will Anwalt sein. Für mich ist das der beste Beruf. In meiner Familie war noch niemand Anwalt, aber ich werde es sein. Ich will den Menschen helfen und für das Recht kämpfen. Ich möchte eine eigene Anwaltskanzlei haben. Ich wünsche mir im Leben eine gute Arbeit und eine große Familie.

Bonifárt László, 8.6

Mathematik mag ich nicht so gern aber ich helfe sehr gern meinem Vater. Er ist Automechaniker. Ich möchte mit meinem Vater zusammen arbeiten. Er arbeitet jetzt allein und hat sehr viel Arbeit. Ich möchte im helfen und wie er, alles Gute im Leben haben. Ich liebe Autos. Ich sehe mir gern schöne, neue Autos an. Bei uns gibt es viele alte Autos und sie werden immer schlechter. Ich werde sie reparieren, dass sie wie Neue werden.

Iván Norbert, 8.6

Meine Mutter heißt Hilda und sie arbeitet in einer Apotheke. Mein Vater heißt Zoltan und er arbeitet in einer Fabrik und zu Hause. Meine Lieblingsfächer sind Mathe, Deutsch, Geographie, Englisch, Biologie. Mein Hobby ist Angeln. Ich möchte das Gymnasium besuchen. Ich weiß noch nicht, was mich interessiert. Ich will in einer Fabrik arbeiten. Ich wünsche mir im Leben viel Glück und Gesundheit.

Akmin Adrien, 8.6

Meine Lieblingsfächer sind Deutsch, Biologie, Ungarisch, Geschichte und Werken. Weil ich der Beste bin und die Werkstunden mag, möchte ich Automechaniker werden. Meine Eltern arbeiten privat und sie sagen, dass dieser Beruf gut für mich ist, weil ich Autos mag und weil ich meine eigene Werkstatt eröffnen kann. Bei uns zu Hause darf ich immer dabei sein, wenn mein Vater das Auto repariert. Ich möchte Automechaniker werden, seit ich 10 bin. Zum Glück gibt es diese Schule auch hier in Becej.

Pekár Róbert, 8.6

Meine Lieblingsfächer sind Mathe, Erdkunde, Musik, Sport, Ungarisch, Biologie, Deutsch und andere. Wenn ich die achte Klasse beende, werde ich aufs Gymnasium gehen. Ich möchte Mathelehrer werden. Mein Vater ist Elektrotechniker, aber ich interessiere mich nicht dafür. Meine Mutter ist Verkäuferin und das interessiert mich auch nicht. Ich möchte eines Tages in dieser Schule als Mathelehrer arbeiten. Ich wünsche mir, dass ich ein guter Mathelehrer werde und noch viele Jahre lebe.

Kiss Dénes, 8.6

Az én legjobb „barátnóm” nálam idősebb, de mégis nagyon kötődök hozzá. Balzam Mártának hívják, és ő az én édesanyám.

Haja színe barna, kék szemű. Sportosan és divatosan is szeret öltözködni. Nagyon szorgalmas asszony. Mindig tesz-vesz a lakásban, a ház körül. Imádja a tisztaságot, a rendet. Bennünket is a rend szeretetére nevel.

Nagy erénye, hogy nagyon segítőkész. Szívesen segít a bajbajutottakon, rajtam is, ha valamelyik feladatomban nem értem. Néha komoly és szomorú szokott lenni. Ilyenkor igyekszem felvidítani, s izgulok, hogy nincs-e valami komoly baja. Ő is sokat törődik velünk. Mikor betegek vagyunk, azonnal orvoshoz rohan velünk. Ha valamilyen komoly problémám van, nyugodtan elmondhatom neki. Türelmesen végighallgat, s igyekszünk együtt megtalálni a megoldást a problémára. Édesanyámnak elmondhatom minden bűnömet, bánatomat, ezért ő a legjobb „barátnóm”.

Néhány hobbija is van. Egyik kedvenc időtöltése a kalácskészítés. Finom, ízletes süteményeket szokott készíteni. Sokat játszik velünk, és mesél a gyermekkoráról.

Nagyon szeretem az anyut, s a világ összes kincséért sem adnám oda senkinek.

Balzam Diana, 5. c

ÉDESANYÁM

A te hajad olyan,
Mint a tulipán.
A te szemed olyan,
Mint a gyöngyvirág.
Ha rám nézel,
Öröm tölti el kicsi szívem.
Ha átölelsz kezeiddel,
Melegség járja át lelkem.
Ha nem vagy a közelemben,
Hiányzol nagyon, de nagyon.
Szívből jövő üdvözlétem
Fogadd forrón, ANYA!

Máriás Mónika, 4. 6

Nyílik az ajtó, anyukám megérkezett a munkahelyéről. Ő óvónő és napközis gyerekeket tanít.

Neve Erika. Középmagas termetű. Szőke a haja, a szeme pedig kék színű. Harminckilenc éves. Divatosan öltözködik, kedvenc ruhája a farmernadrág. Nagyon szereti a társaságot. Ha ráér elhívja a barátnőit és együtt kávéznak, meg beszélgetnek az óvodai ügyekről. Azon kívül, hogy óvónő, díszüvegeket, más néven Tifani vagy ólomüvegeket készít. Kedves mert ha rosszat csinállok, szóban figyelmeztet, hogy az úgy nem jó. Amikor nem értem a házi feladatot, akkor elmagyarázza, hogy kell megoldani. Szeretem, mert este megkérdezi mi volt az iskolában és, hogy telt a napom. Ha beteg vagyok ápol és aggódik értem. Testvéremmel együtt mindentől és mindenkitől félt.

Az én anyukám a legszebb és a legjobb ezen a világon!

Varga Sarolta, 4.6

Anyukám neve Cseszák B. Julianna.

Haja színe vöröses barnás. Szeme barna. Nagyon jószívű és kedves. Foglalkozása tanító néni és háziasszony. Kicsit szigorú az iskolában, mert szeretné, hogy a tanítványai minél jobb jegyet kapjanak. Otthon is sokat dolgozik, szeret főzni és kalácsokat sütni. Sokat olvas. Nem szereti a rendetlenséget.

Mindig szól, hogy csináljak rendet. Mindnyájunkat szeret, és alig várja, hogy nagymama legyen.

Cseszák Zsombor, 4.6

Видео играца "Amazing animals" је веома популарна. Кроз ову игру можете да видите каква вам је концентрација, стрпљење и памћење. Она се састоји од неколико врста игара које се односе на живот животиња (фотографисање, слагалице, погађање...). Кроз све договорштине води вас мали зелени умиљати гуштер Nanгу, који вам понекад помаже, а понекад одмаже.

Ову игрицу вам препоручујемо због веома добре забаве, лепих анимација, одличних звучних ефеката и низа информација о животињама и њиховом животу.

Игра је веома занимљива и популарна, а ускоро излази њен трећи део.

Уз игрицу иде и кратко CD издање енциклопедије о животињама и колекција фотографија које можете одштампати на писма, позивнице...

Игрице су одлично усклађене са бојама и музиком. Наравно, све је на енглеском језику. Ако вам нешто није јасно, помоћ потражите у опцији HELP.

Игру играте тако што одговарате на питања у вези са одређеним животињама. Ако тачно одговорите, прелазите у виши и тежи ниво, у супротном, игру морате играти из почетка.

Веома је важно да, пре него што започнете са игром, пажљиво прочитате и саслушате књигу о животињама и да што више запамтите. Онда, пазите на одговоре! Срећно!!!

Викторија Радановић 7.а

Bugs Bunni i Taz Time busterst

Infogrames је променио тим програмера за ову другу игру, у којој је главни јунак Душко Дугоушко (уз њега је и Тасманијски ђаво). Оно што је овај пут другачије је сам осећај цртаћа који игра ствара, који је сада много јачи. Чини вам се као да се све пред вама дешава. Не може се рећи да игра нуди нешто револуционарно у оквиру жанра, као и у поређењу са претходним делом. Реч је о традиционалној 3D платформи, са мало компликованом причом (временска машина која се налази у бакициној кући је растурена, а главни дијамант и зупчаници су се разлетели свуда по времену). Овако је добијен разлог да (још једанпут) пролазимо кроз астешки, викиншки, пиратски итд. ниво. Наравно, главни кривац за све је самоуверени Патак Дача, а од Душка и Таза зависи да ли ће опет решити проблем. Већина задатака је врло једноставна или очигледна.

Игра је графички изузетна и најближа цртаном филму. Музика је потпуно прикладна оваквом интерактивном цртаћу.

Ово је одлична игра за све љубитеље платформи.

Бранислав Трујин 6.а

"Лавиринт" Нада Коран

Ова књига нуди вам низ занимљивих прича из грчке митологије. У њој ћете сазнати како је грчка богиња Атина добила име, како су настала годишња доба, како је почео Тројански рат.

Свратите до књижаре "Форум", где се ова књига може купити и прочитајте још пуно интересантних митова.

"Доктор Дулитл" Хју Лофтинг

прича о малом дебељушастом провинцијском доктору, којег је папагај Полинезија научила животињским језицима и који је почео лечити животиње, а престао лечити људе због претеране љубави према животињама. Доктор Дулитл пролази кроз разне авантуре, а животиње су те које му помажу.

"С децом око света" Татјана Родић

Са овом књигом можете обићи цео свет, сазнати где се која земља налази, где се који језик говори, упознати се са заставама различитих држава, са дечјим играма из целог света, са рецептима јела из различитих земаља...

Књигу можете купити у књижари "Форум".

Ивана Икци 5.а

Шзп напос идџ вџлт. ѐсџеммел кинт јатсзџттам аз утџан, амикџр татмџдт егџ џтлџтем.

- ѐcsi, gyere szedjünk gyermekláncfüvet!

- Gyerünk! – vágta rá gondolkodás nélkül.

Az egész utca csak úgy virított, sárgult a gyönyörű virágfelejcskéktől. Azt sem tudtuk melyiket szedjük, olyan bájosak voltak. Nagy volt az öröömöm addig, amíg nem kaptam egy jó nagy szúrást az ujjamba egy méhecskétől. Biz' elment a kedvem mindentől, mert azonnal dagi lett az ujjam. Bementem anyuhoz, s elkezdtem sírni, mert nagyon fájт a csípés helye. Anyu tudta mit kell tennie. Rárakott egy hideg kést, s egy pár percig rajta tartotta. Időközben anyu megkérdezte tőlem, hogy mit csináltam. En természetesen, nem mindent vallottam be neki. Az egyszál өcsikém azonban szépen "bekөppөт" mindent. Elmesélte, hogy nem csak virágot szedtünk, hanem méhrablást is elkövetünk. Szegény méhecskékét beleraktuk egy befөтtes üvegbe.

Sajnos jól pörul jártam. Húsz méh az üvegben zűmmөgөтт, de a huszonnegyedik elbánt alaposan az ujjammal. Nos, most magtanultam, hogy többé nem бántok egy méhet sem.

Barta Hargita, 5.c

A szünetben nagyon sok minden történt velem.

A legjobb és legérdekesebb az volt, amikor аткөлтөзтünk egy szép nagy házba, amit az első pillantásra megkedveltem. A көлтөзés napján а testvérem bemeszeltük azt а helyiséget, ahova а nyulakat fogjuk rakni. Mivel, Robi а falat drappra akarta meszelni én pedig fehéré, az egyik fal drapp lett, а másik pedig fehér.

Késөbb csatlakoztam anyuékhöz, és segítettem nekik pakolni. Mikor bepakoltunk, meghívтuk а segítөкész embereket vacsorára. Így szerettük volna megköszөni nekik, hogy kirtartöan segítettek.

A көлтөзésen kívül а Hűsvét is fontos volt számomra. Erre az ünnepre egy szép új kabátot kaptam, aminek nagyon megörültem. А мамához а nyuszi egy csokinyulat is hozott, amit Viki mindjárt megevett. Mikor hazaértünk váltсáгул kérte а nyuszinkat, mert azt mondta, hogy mi ettük meg. Persze mi tudтuk az igazсágot, ezért nem szóltunk semmit, hanem odaadtuk а csokink negyed részét. Azt mondtuk neki, hogy máskor ne siessen megenni, és nem mondja, hogy megettük tőle.

Nagyon izgalmas és érdekes volt számomra а 10 naphöbл állö tavaszi szünet.

Rákos-Tóth Nikoletta, 5.c

Alig vártam, hogy kicsөngessenek az utolsó óráról.

Sok diák örült а tíz napos szünidөnek, én is. Hazaértem, amikor közölte velem anyu, hogy el fog utazni Krizsercire három napra.

Kedden elmentem аз өнекпрөбара. Mikor vége lett аз өнекпрөбának, Rózsa felkért minket, hogy szerepeljünk mert lesz egy ünnepség és kevés lesz, aki fellép. Mi elvállaltuk, és bementünk а parokjára, hogy eldөntsük, mit fogunk szerepelni. А lányok és én eldөntөттük mit fogunk elszerepelni. Mindenkinek tetszett а szerep. Amikor hazaértem szedtem egy csokor tulipánt anyunak.

Pénteken anyu elindult Krizsercire, én sírtam egy kicsit, mert ha nincs itthon anyu, akkor а mama sok mindent бíz rám. Anyu elment. Unalmasak voltak а napok anyu nélkül. Vasárnap eljөтт а barátнөm. ѐ elmondta, hogy а testvére is elutazott, aki most hívта өket, hogy megkérdezzék tőle, mikor jön haza. ѐ azt felelte, hogy majd este tizenegy után jönnek meg, mert elakadt а busz. А barátнөm kevés ideig volt nálam. Reggel mikor felébredtem, anyunak nagyon megörültem és ө is nekem. Boldog voltam, mert anyu is boldog volt.

Vígan igyekeztem а barátнөmmel аз iskolába.

Tallós Ksárka, 5.c

Ebben a szünidőben sem unatkoztam.

2004.04.09., Nagypéntek, a szünidő első napja:

Ma egész nap olvastam, meg persze levegőt vettem...

2004.04.10., Nagyszombat, a szünidő második napja

Ma tojásokat festettem a Batyussal, a nagyszüleimnél. Mikor készek lettek a tojások, én még ott maradtam. Apu kb. Két óra múlva jött értem. Amikor hazaértem, szüleimmel elmentünk füvet szedni a "nyuszinak".

Este szokás szerint – olvastam.

2004.04.11., Húsvétvasárnap, a szünidő harmadik napja

Húsvétra a szüleimtől kaptam egy plüss nyuszt, valamint egy nadrágot. A nagyszüleimtől és a Batyustól pedig pénzt, hogy vegyek rajta azt, amit akarok.

Este kiolvastam egy nagyon érdekes regényt, a címe: "Ötödikes sztárok".

2004.04.12., Húsvéthétfő, a szünidő negyedik napja

Ma rengetegen locsoltak meg minket. Volt olyan is, hogy egyszerre tizenegyen voltak, nekem össze kellett szednem az összes székünket. De még így is akadt olyan, akinek nem jutott hely...

Na és mit csináltam este? A változatosság kedvéért: olvastam!

2004.04.13/16., kedd-péntek

Ezeken a napokon "csak" játszottam. Karival és Líviával ötlöttünk ki közösen jó és érdekes dolgokat.

Majdnem elromlott a komputerem, de aztán kiderült, hogy csak én hittem azt. Semmi baja sem volt.

Olvastam és mobiloztam is...

És még én mondom, hogy nem történt velem semmi??? Pedig igazán nem vagyok hazudós!

2004.04.17., a szünidő kilencedik napja

Ma tanultam, zongoráztam, meg persze olvastam. Nagyon izgalmas történetet tanulmányozok. Le sem bírom tenni a könyvet.

2004.04.18., Vasárnap a szünidő utolsó napja

Holnap sulis. Egész nap tanulok.

Szent Habakkuk, holnap bigi...

Beretka Judit, 5.c

Ápr. 9. Péntek

Reggel a televíziót néztem. Gyorsan elmúlt a délelőtt. Ebédre halat és krumplissalátát ettünk. Ebéd után pakoltam, és díszíttem a házunkat, mert közeledett a várvavárt húsvét. 17.30-ra a szomszédokkal mentünk a misére. Mikor hazajöttem, anyukámmal festettük a tojásokat. Így múlt el a napom.

Ápr. 10. Szombat

A reggel gyorsan elmúlt. A szüleim hazaértek a piacról. Apukámmal elmentünk a boltba. Amíg odavoltunk jött a nyuszi. Nagyon örültem, mert kaptam egy rövid ujjút, egy lila ruhát és sok édességet.

Délután meglátgattuk a mamámat és a tatámat. Oda is jött a nyuszi. Kaptam két hosszú zoknit, egy lila kalapot és egy ruhát. Ebédre sonkát, tojást és tormát ettünk.

20.00-ra mentünk a misére. Így telt a napom.

Ápr. 12. Hétfő

7.30-kor keltem és vártam a locsolkodókat. 10 óra körül jöttek. 12 fiú volt. Nagyon szagos lettem. A szüleimmel délután társasjátékot játszottunk.

Ápr. 14. Szerda

Reggel felkeltem és tanultam egy kicsit. 14.30-kor jött az Emese hozzám játszani. Jót játszottunk. Négy órára érkezett az Attila, Ármin, Klári és az Alina, hogy írjunk beszámolót a nyúlról. Szépen sikerült a munkánk.

Ápr. 15. Csütörtök

Reggel korán ébredtem. Kimentem a piacra, hogy magam áruljam a retket, céklát és a pasternát. Anyukám Temerinben volt, apukám, pedig dolgozott. Mikor hazaértem a piacról ebédeltem. Délután tanultam, majd elmentem a nenához. Sokat játszottunk, és ott aludtam nála.

Nagy Szanella, 4.c

Ове године навршава се 20 година од смрти књижевника **Бранка Ћопића**, једног од најпопуларнијих и најчитанијих писаца. Бранко Ћопић је писао и за децу и за одрасле. Његово приповедање одликује једноставност, хумор и ведрина. Без обзира у који разред идете, неко од бројних дела овог писца сигурно сте читали. Познати су вам следећи наслови: "Орлови рано лете", "Дружина Николетине Бурсаћа", "Јежева кућица", а ми вам препоручујемо "Магареће године" и "Башту слезове боје".

Прошло је 140 година од смрти **Вука Стефановића Караџића**.

Вук Караџић је творац савремене српске азбуке, књижевног језика и правописа.

1813. године Вук је стигао у Беч, где је упознао Словенца, Јернеја Копитара, који му је помогао у раду. Тако се најпре појавила "Писменица", прва српска граматика, затим збирка српских народних песама, а 1818. године "Рјечник". Вук се до краја живота бавио сакупљачким радом и реформом језика. Његове напоре ценила је тада читава Европа.

Прошло је 60 година од када је **Антоан де Сент Егзипери**, француски писац и авијатичар, нестao изнад Средоземног мора.

Кад говоре о Сент Егзиперију, било да мисле на pilota или на писца, Французи га присно и пријатељски зову Сент Егз. Док је летео авионом, pilot је размишљао, и те мисли изложио у својим делима. Тако су настале књиге: "Ноћни лет", "Земља људи", "Поштанска линија за југ".

1943. године Егзипери је написао књигу у којој се прича о необичном доживљају pilota који се због квара принудно спустио у пустињу Сахару. Авијатичар ту сусреће једно дете, Мало принца, које је дошло са неке планете на којој је био једини становник. Мали принц прича pilotу шта је све доживео, чему се на Земљи зачудио, шта жели, чега се боји...и на крају ипак одлучује да се врати на своју планету!

Родић Helena, 2.a

ГРАФИТИ

Ако ми позајмиш 1000 динара, бићу ти дужник целог живота.

Просипа глупости да би се вратио по трагу.

Око за око, паста за зубе.

Врхунац глупости је када ти рођени отац каже да си од мајмуна!

сакупила **ВИКТОРИЈА РАДАЧОВИЋ 7.a**

Néha igazán nem értem, mi folyik körülöttem. A világ bolondult meg, vagy én változtam meg?

Anyu szerint ez a pubertás kor. Én azért nem vagyok biztos benne. Csak azt tudom, hogy velem mindig történik valami. Meg aztán olyan sok mindent szeretnék még látni, megérteni. Így aztán zajlik az életem. Például mindig kevés az időm, folyamatosan rohanok. Egyik reggel szokás szerint kiugrottam az ágyból, öltözködni kezdtem. Ekkor vettem észre, hogy a kedvenc farmeromról leesett a gomb. Anyunak azonnal fel kellett varrni, mert pont ezt akartam felvenni. Rohantam is a suliba, hogy időben odaérjek. A suliban meg doli írás, felelés. Ezen kívül felkészülés a matek versenyre amit nem hagyhatok ki hiszen a kedvenc tantárgyam. Az ebédet futva kaptam be, anyu bosszúságára, de hát várt a zeneiskola. A kerékpáromon természetesen leengedett a gumi. Mire felfújtam, csupa maszat lettem. Kezet mostam, és a frízimet is megint igazítani kellett. Újabban a hajam is megbolondult, göndörödik, és minden szál másfelé áll. Mire vége lett a zongora órának, már besötétedett. Hazafelé csődöt mondott a lámpám és nem világított. Így aztán kerülő úton kellett hazajönnöm. Itthon ledobáltam a holmimat és neki álltam a tanulásnak. Persze az öcsém is haza ért a suliból, és állandóan körülöttem ugrált. Az utóbbi időben nem lehet nyugodtan maradni tőle, össze is veszünk néha rendszeren, de azért szeretem.

Anyuval is nehezebben értjük meg egymást, de aztán mindig kibékülünk. Így megy ez nálunk minden nap, soha nem lehet unatkozni.

Kjss Anita, 6.c

Elmentem biciklivel az iskolába, mint minden nap, persze a gumimat is pumpálni kellett reggel.

Mikor odaértem, akkor vettem észre, hogy hiányzik a rajzblokkom. A tanártól kéredezkedtem el, így a szünetben hazamentem. Az úton nagyon siettem, féltem hogy elkéssek a következő óráról, mert csak 15' állt a rendelkezésemre. A sarkon nagy szerencsétlenségemre, egy másik diákkal ütköztem össze, biztos neki is rossz napja volt. Édesanyám is nagyon meglepődött, és mondta, hogy máskor figyelmesebb legyek. Visszaértem, de nem volt sok szerencsém, mert nem tudtam a tantárgyat és kaptam egy mínuszt. Az iskolában rossz kedvvel múlt a napom. Otthon sem jártam több sikerrel, édesanyám is megfenyített, mert felelőtlen voltam. Az osztálytársamat hívtam a sulis után játszani. Hancúrozás közben, a 2 éves kistestvérem bilijét is sikerült eltörnünk, amiért anya nagyon mérges volt, a nagy játéknak is vége lett, mert a barátomat hazaküldték.

Ezt a napot nem felejtem el, mert nem csak az iskolában, de otthon sem jártam több szerencsével. Velem mindig történik valami.

Kurunci Arnold, 5.c

Én egy lámpalázás gyerek vagyok, aki mindig bizsergést érez a gyomrában.

Az iskolába idegesen indulok, mert félek attól, hogy rossz jegyet kapok.

Az osztállyal nem régen a fogorvoshoz mentünk. Újból lámpalázás lettem. Attól féltem, hogy a doktor kihúzza a fogamat.

Másik alkalommal, a zongora koncert előtt is nagyon nyugtalaná váltam, úgy éreztem, lángban úszik az arcom, a kicsi szívem pedig majd kiugrott a helyéből.

De ez mind semmi. Valamelyik éjjel ugyanis azt álmodtam, hogy a Megasztár című műsor színpadán állok. Minden oldalról élesen cikáztak a különböző fények, a nézőközönség tapsolt, Tünde feliratú zászlókat emeltek a magasba. A zsűritagok és a zenekar kíváncsian várta a kezdést. Én a paravánok mögött nyugtatgattam magam, de nem sokat ért. Lábam rezegni kezdtek, amikor Tilla bekiáltotta a nevem. A zene felcsendült, a fények még erőteljesebben cikázni kezdtek, s ekkor...

Csoda történt. A lámpalázám egy csapásra elmúlt. Nyugodtan kezdtem el énekelni. Egész végig remekül sikerült a produkcióm. Az értékelést vártam, amikor az egyik fénynyaláb a szemembe szúrt. Megdörzsöltem szemeim, s lám, anyukám ébresztgetett. Reggel volt.

Ekkor jöttem rá, hogy fölöslegesen idegeskedek, mert ez csak pillanatnyi érzés. Magabiztosnak kell lennem, s akkor csak jó dolgok történhetnek velem.

Friss Tünde, 3.c

Nem szokott velem történni sűrűn kellemetlenség vagy szerencsétlenség, de azért néha van rossz napom. Ilyen volt például tavaly nyáron.

Kimentünk a bátyámmal, Robival a gyümölcsösbe. Traktorral mentünk. Vasárnap volt. Gyönyörűen sütött a nap. Úgy terveztük, hogy Robi majd frézerrel, én pedig a fűvet kaszálom az útnál. Neki is fogtunk mi a munkának, de az én kaszám sehogyan sem akarta vágni a fűvet. Elmentem a kaszakőrt, hogy megélesítem a kaszámat. Mindent úgy csináltam, ahogy aputól láttam, de úgy látszik mégsem. A kő megugrott a kaszaélen és neki az ujjamnak. A vér egyszerre ömleni kezdett. Nagyon megijedtem. Egy darab hús lógott az ujjamnál. Nem tudtam, mit csináljak vele. Erre odaért a testvérem is. Láta, valami baj van velem. Gyorsan becsavarta az ujjamat, és haza telefonált, hogy jöjjenek értem. A fejem zúgott, rosszul éreztem magam. Lefeküdtem. Úgy tűnt, apu sohasem érkezik meg. Az ujjamon a törölköző egyre pirosabb lett. Végre apu megérkezett. Elmentünk az orvoshoz. Féltem, hogy varrni fogják az ujjam, de szerencsére nem. Jól megszorították a megvágott ujjamat, kaptam egy injekciót vérmérgezés ellen. Megnyugodtam.

Megkönnyebbülten ültem be az autóba. Igaz, hogy fáj az ujjam, de se baj. Túléltem ezt a szerencsétlenséget is. Egy ideig biztos nem fogok kaszálni.

Ferenc Norbert, 6.c

2004.04.09. Péntek

Reggel, mikor felkeltem megmosakodtam felöltöztem, megreggeliztem. Elmentem a barátommal horgászni. Két szép halcskát fogtam. A kis macskáim nagyon megörültek nekik.

Délután édesanyúmmal kalácsokat készítettem. Egész estig esett az eső és így rajzfilmeket néztem. Kilenc órakor ágyba bújtam.

2004.04.10. Szombat

Nyolc órakor keltem fel. Megmosakodtam és felöltöztem. Sok szép tojást találtam, amit a nyuszi hozott. Délután a háziolvasmányt írtam.

2004.04.11. Vasárnap

Ma van húsvét napja, amit már nagyon vártam. Sonkát, kolbászt és tormát ettem. Délután a nagymamához utaztunk. Vittünk neki szép tojásokat, aminek nagyon megörült.

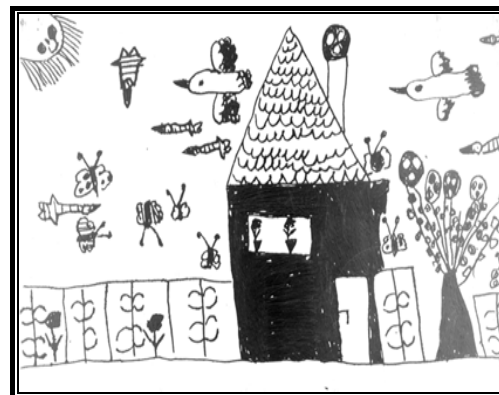
2004.04.12. Hétfő

A nagymamánál maradtam. Jót játszani ha ez idő engedné!

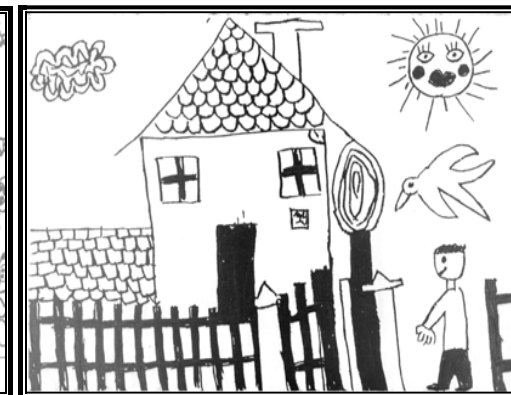
2004.04.13. Kedd

Ma is egész nap esett az eső. A bátyámékat látogattam meg. Sokat számítógépezünk.

Juhász József, 4.c

Péter Tamás (2.c) A mi házuk c. alkotása

Halápi Richárd (2.c) A mi házuk c. alkotása

A cím pontosan úgy hangzik, mintha anyukám szájából vették volna ki kedvenc mondatát amelyet nagy előszeretettel használ mindennapi beszédében, de természetesen rám vonatkozólag: "Veled mindig történik valami."

Ezt a mondatot, és a "Vigyázz magadra!" felszólítást teljes szívemből utálok, mert már tízezerszer hallottam őket, és olykor mindig azzal vágok vissza anyának, hogy "Nem vagyok kicsi." Erre ő még hozzát teszi: "Nehogy elhagyd a tornacipődet!". Ha visszahajtom a szalagot odáig, amikor elsőbe indultam, belátom a fogalmazás és az életem is itt kezdett igazán bonyolódni. El sem tudjátok képzelni, milyen voltam én életem hetedik évében. Kezdjük az iskolával: naponta kaptam egyest az olvasásra, nem csináltam a házit, nem olvastam el a háziolvasmányokat, összekevertem a mássalhangzókat a magánhangzókkal, és nem tanultam meg a hét napjainak nevét. Szóval totál ellentéte voltam annak, ami most vagyok. De egy érdekes tulajdonságom megmaradt, azaz kettő: a feledékenység az egyik, a másiknak nincs neve, hacsak azóta el nem neveztek például úgy hogy: dolgok elhagyása, mégpedig sűrűn. Az elveszett tárgyak listáján nálam ezek sorakoznak: tíz radír, vadonatúj póló, rövid ujjú, két pár tornacipő, blokktartó teljes készlettel, tolltartó hegyezővel és ceruzákkal, három körző, négyszáz dinár, valamint egy könyv. Ennyi jutott hirtelen eszembe. Kérem azokat, akik az előbbi listáról bármelyik elveszett holmimat megtalálták, hogy jelentkezzenek nálam, ugyanis az ilyen szerencsés embereket meg kell jutalmazni, mivel én már tizenhárom éve keresem eltűnt dolgaimat és a mai napig sem találtam meg őket. Ám hogy a fogalmazás címének is eleget tegyek, leírom a négyszáz dinár történetét, ami valójában két kétszázadról szól. Osztálykirándulásra mentünk. Mielőtt beültem volna a buszba, ellenőriztem, hogy ott van-e a bukszámban a kétszáz. Ott volt! A helyemen ismét megnéztem... már nem volt ott. Hogy az ikerpénzzel mi lett? Az kész katasztrófa! A pénznek azonban plusz meséje van. A gyerekeke szeretik szétszedni a rossz örökírókat. A megüresedett részbe, ezután apróra összehajtott nyálas papírdarabkákat raknak, a szájukhoz emelik és erősen belefűjnek, a lövedék kiszáll egyenesen szemem találva a kívánt ellenfelet. Én is e nemes sportnak hódoltam, nagy előszeretettel lövöldözve mindenkire. "Nézd ez színes papír?" – gondoltam meglepődve, amikor apróra szakítottam a zsebemben levő, tudásommal fehér papírból.

- "Kit érdekel?" – mondtam magamban, majd kilöttem az említett darabkát, míg ez furcsa barna papír tizenöt perc múlva elfogyott. Mint a tüskés buzogány úgy kólintott fejbe egy gondolat: "Te! Én az úszónára szánt kétszáz dinárt lövöldöztem el! Összeszedtem és kiraktam a számomra eddig ismeretlen papírost, igen, a pénz volt az... sajnos darabokban. Ezeket a történeteket hallva, az ember azt hinné, hogy mindenbe kárt teszek, ami a kezem ügyébe kerül. Ez nincs mindig így. A balszerencsék sorozatai értek. Ebben, a következő rosszul végződött esetből győződhettek meg. Születésnap bulin vettem részt, barátaimmal. Este kimentünk kerékpározni. A sort Dénes vezette és Roli zárta. Én, akárcsak a többiek örült tempóval hajtottam. Köztünk csak az volt az apró különbség, hogy mindenki előre nézett, én meg néhány pillanatra hátra... Persze ez azért történt, hogy ellenőrizsem Roli megvan-e még. Szerencsére nem vészett el... de amikor visszafordultam! Már csak azt érezkeltem nagyon jó esélyem van telibetalálni a járda mellett sorakozó villanykarók egyikét... Hirtelen befördítotam a kormányt, de az útközést nem sikerült elkerülnöm. Szabályos ívben átszálltam a kormány fölött és a kőkemény betonra estem. Hát mit mondjak... eltört a jobb kezem. No semmi... Legalább nem kellett a suliban annyit írnom, mint a többi gyerekeknek. Most elárulok egy kis titkot! Birtam volna írni... csak nem akartam, vagy... nem volt kedvem.

Velem aztán... tényleg mindig történik valami!

Nešić Máté, 7.c

Anyukám, szerint én nem vagyok rossz, csak csintalan és örökmozgó, akit minden érdekel.

Sok történetet mesélt arról, hogy mi minden történt velem kicsi korom óta. Ezeket a történeteket nagyon szeretem hallgatni azonban egy későbbi esetre jól emlékszem, sőt a nyoma is megmaradt mostanáig.

Vendégek érkeztek. Nagy örömben be akartam mutatni nekik, hogy milyen gyorsan tudok futni. A hosszú előszoba egyik végétől a másikig futottam, azonban a vége felé megcsúsztam a lábam a szőnyegben, és belevertem a fejem a telefonasztalba. A homlokomból ömleni kezdett a vér. Nagy riadalom támadt, és a jókedvem nagy sirással ért véget. Anyukám igyekezett elállítani a vérzést, a többiek pedig vigasztaltak.

Ma már csak egy csillag alakú forradás jelzi a homlokomon azt, hogy velem mindig történik valami.

Jovanović Péter, 3.c

Ez nem igaz.... Jön le a könyvtár lépcsőjén, piros masnival derékig érő hajában, piros rakottsoknyában – de nem ám olyan csúnya, szúrósban, hanem legdivatosabb, miniben -, fehér, háromnegyedes ujjú ingben, amely pont olyan, amilyent és is szeretem volna ma viselni. Ez még nem is lenne akkora gond, ha nem azt a könyvet szorongatná a kezében, amit én szerettem volna kivenni a könyvtárból.

Persze, ha csak három perccel előbb érek a "tett színhelyére" most én tarthatnám kezemben kedvenc regényem következő kötetét. Ez sajnos most már lehetetlen!

Szóval, arról, hogy most ő tartja kezében az említett könyvet, vagyis a Harry Potter negyedik részét, arról csakis én tehetek, mert nem vágtam volna Linda képébe, hogy "hagyj most nem érek rá" vagy "majd később".

Linda – nem is értem, hogy adhattak egy, ilyen locsi-fecsi lánynak ennyire nem hozzá illő nevet, amelyet csak rendes, nyugodt lányoknak tudok képzelni. Megállított, amikor már csak két sarokra voltam a könyvtártól, és elhívott a játszótérre hintázni, én pedig elfogadtam a meghívást, de magam sem tudom, hogy miért. Mikor odaértünk a játszótérre, minden ketten felültünk egy-egy hintára, és Linda elkezdte mesélni szokásos, kitalált történeteit.

- Képzeld, tegnap a vidámparkban felültem a körhintára – szólt vidáman -, aztán egy földalatti alagútban sétáltam, a bohóc pedig adott két zacskó pattogatott kukoricát. Felültem a hintóra, és az körbepipített a városon.

Persze Linda mindezt részletesebben és színesebben ecsetelte, az idő pedig rohamosan múlt.

- Mondd, hol jártál te vidámparkban? – kérdeztem.

- Hát itt, Becsén! – válaszolt úgy, mintha azt kérdeztem volna, hogy vajon édes-e a banán.

Jobbat is kitalálhatott volna, habár azt sem hittem volna el neki.

Egy másodperc sem telt el, már új mondókába kezdett.

- Hétfőn, zongoraórán ajándékot kaptam, mert szombaton első lettem a versenyen! – Milyen verseny? Milyen zongoraóra? Ja, persze, ezt is kitalálta. Életemben csak egyszer vagy kétszer mondta el kiszínezetlenül a valóságot. Természetesen ezt a történetet is legalább tizenöt percig mesélte. Végül nem bírtam ki, és megkérdeztem:

- És aztán felébredtél???

- Nem – erre horkantott egyet, és sértődötten elvonult.

Így sikerült megszabadulnom tőle.

Sietve folytattam utamat, mikor egy tócsához értem - ugyanis útközben még az eső is elkezdett zuhogni. Tócsát át akartam ugrani, de ahelyett hogy átugrottam volna beleugrottam a kellős közepébe! A sáros víz felcsapott, és teljesen sárpecsés lettem. Nekitámaszkodtam a falnak, és papír zsebkendőmmel törölgetni kezdtem a cipőmet. Mikor az egyik cipőmet letöröltem, megpillantottam két lábat az orrom előtt. A két láb tulajdonosa megköszörülte a torkát, és így szólt:

- Arrébb fáradsz, hogy elférjek anélkül, hogy neked mennék?

- Persze! – gyorsan arrébb húzódtam, és arra gondoltam, hogy mi történhet még ezután. Aki esetleg nem jött volna rá, annak elárulom, a lábak gazdája a szimpátiám volt.

Fáradtan és idegesen értem a könyvtár elé.

... Ott állt előttem a lány, kezében azzal a könyvvel, amit el szeretnék olvasni, abban a blúzban, amit én is örömmel viselnék és belegondolok abba, hogy, de szívesen lennék a helyében...

Beretka Judit, 5.c (Díjnyertes fogalmazás)